

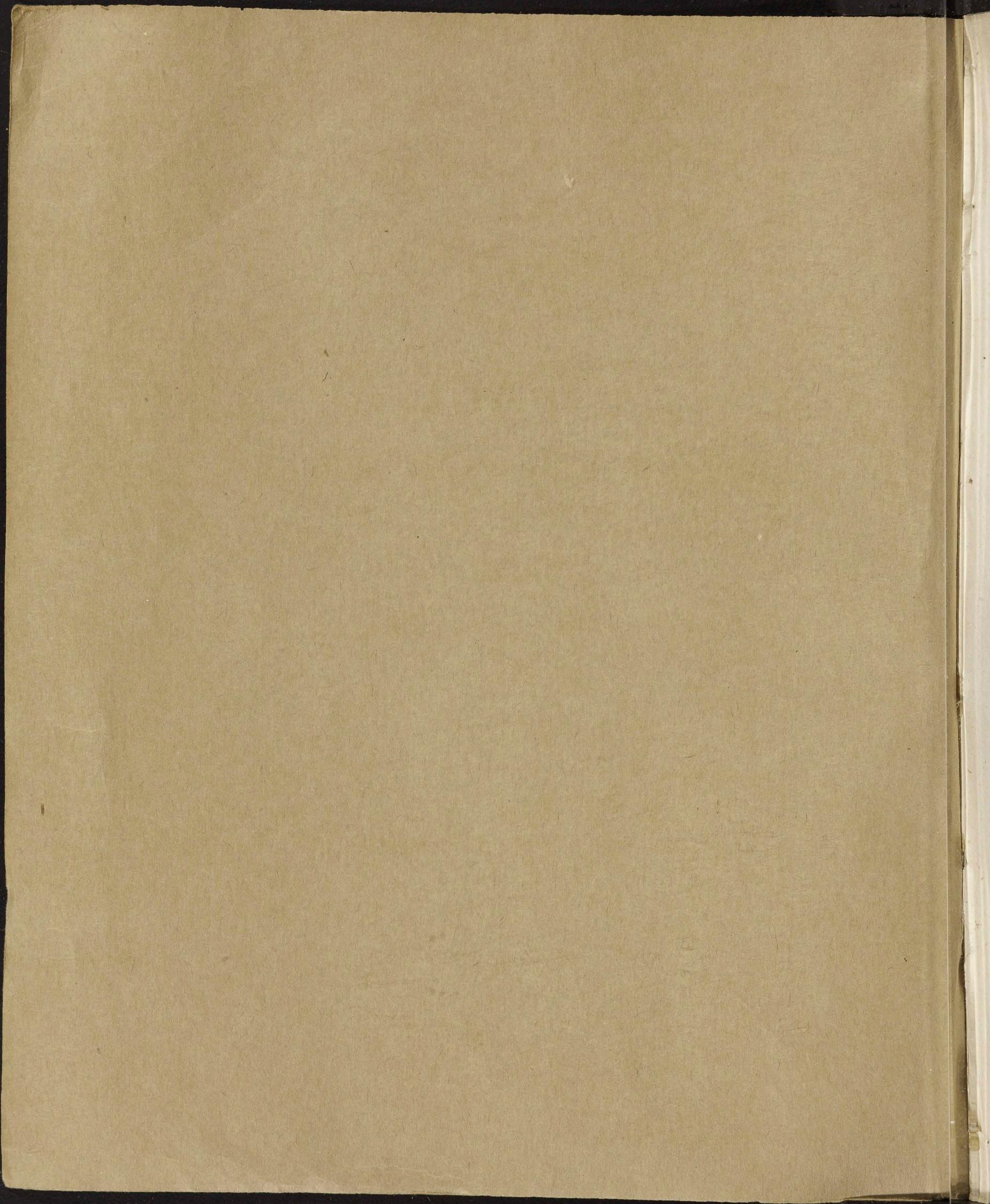
Stunder

Caffects sista, ...

Shm 1767.

(Br)

Vift.
sv.

Caffets sista Stunder
Då
Den Måktiga Grun,
S nu
Öfverfled,
Herskarinna öfwer Uppighet,
Nipper och all fåfång
Granlåt.

utblåste Sin uppiga anda
i Sverige

Den 1 Januarii 1767.

STOCKHOLM,
Tryckt i KONGL. FINNSKA BOKTRYCKERIET.

Imprimatur
N. v. OELREICH.

Hom gamla Swenska Bruk och Seder,
Att ta Er Tornuids magt igen!
Er Sparsaniheten våg bereder,
Och Tarfligheten lefver än:
Den Enwälds Frun, Fru Öfwerfödd,
Som Eder Spira till sig ristvit,
Och Lag för Swenska hjärtan skrifvit,
På denna dag är blefiven död.

En Yfverboren Räst Hjeltnna,
Som up vid Norra Polen rår,
Had snart af denna yra Qwinna
Med list fått slutligt Banesår:
Fru Swea hon med krus och prat,
Med Bjäss och Granlåt så bedragit,
Alt hennes Mynt i stållet tagit,
At Frun till slut knapt ågde mat.

Fran

Från Europas Västra ända
Hon fölgde Nordens Ungdom hit:
Hon sökte Folkets Syn förvända,
Och allmånt gynnades des flit.
Hon bragte Willosatzer fram:
Att Åran fölgde Siden-kläder;
Att Foglens värde war des fjäder,
Och Sparsamheten, endast fram.

Snart hant hon Nordens smak förskapa,
I kläder täflas öfveralt,
Att varma Länder esterapa,
Fast Sverige wore än så kalt;
Hur skulle pojken synas Karl,
Om ej af Sammet och af Siden,
Och Lilla hjärnan Winter-Eiden
Mot Budret ringa aktad war.

Dock, Tacka Kjön, du har det felet:
Fåfångligheten är dit fram,
Fru Öfwerflöd fick dig i Spelet,
Och hwad Du will måst altid fram;
Snart bød hon alla Motstånd Troß.
Med Eras Döttrar på sin sida.
Hwem mågtade mot Eder strida?
Hon Rår på Er och I på Os.

Allt Folket vid sitt Välvde Götska
Hon några Drycker införstres,
Som skulle alt bekymmer döfska,
Dess Smak ock hastigt Allmän blef.
Knappt var ett hus i Stockholms Stad,
Där Såmsta hjon förmådde andas,
Jör'n Caffe fick i magen blandas,
Och Borgar'n drack sitt Chocolad.

Fru Öfverflöd ock ågde Tempel,
Dit Rikets Ungdom hoptals gick:
Upfostran, Wett, Haut gout, exempel,
Man här med Caffe drycken fick.
Ett Torg framför Vårt Riddar-Hus
Fem Caffe-Tempel hårtigt prydde,
Där mången Sprått sin Hjärna brydde
Med Sqwaller och Politiskt Sus.

Men, ädla Punsch, bör du förgåtas
Du Öfverflödets Favorit!
I Dina Bålar såg man måtas
Intrigeur, Löften, Tro och Nit.
Båd du och Bischoff kunde rått
Den Konst at Sinnen öfverthyga,
Din Saft upmuntrade de blyga,
Och skapte mångas Tanke-sätt.

Sä

Så syntes sig alt mera rota
Det wälde Öfverflödet fått,
Att Dese och Wanans styrka mota,
Behöfdes alla steg och mått;
Du Agta Sanning! Dina Blöss
Har fått i Swenska ögon stråla,
Och för ett uplyst Tid-hvarf måla
Det Sjelfswäld, som fördärfrat Os.

Den gamla Swenska Styrkan väckes,
Och skäms för Vår Tids wektighet.
I Blinken Öfverflödet stäckes,
I dag det Spricker af Förtret.
Farwäl! Du granna Sammets-drågt!
Farwäl båd Spetsar! Plumer! Siden!
Nu åndtlig hinna Vi den Tiden,
Att slippa Er och all Er Slågt.

Dock Caffe-Dryck Dig lår man sörja,
Du drar de sista Ande-drag!
Når Sparsamhet sitt Lif får börja
Då räknar Du Din sista dag:
Du glädde Cloris mången gång.
Och wärmede up så mången maga,
Du måtte låta Dig behaga
Att Sjunga nu Sin Swane-Sång.

Nu

Su skola Dina Dwarnar stanna,
Ej Caffe=Os från Ridet går,
Ej Silfver= eller Koppa=Ranna
Af Bruna Tasar Kringrånd står.
Blott Öhl och Bröd, och Alqua Vit'
Må hådan åt Vår Frukost bliswa,
Och båsta fågnad man kan gifwa,
Når Grannen kommer på Bisit.

Fly bort I Ljuswa Caffe=Droppar!
Fly bort hår är en Bröd-lös Tid!
Af Sönderslagne Caffe-Koppar
Er resas skall en Pyramid
Där Minnes-Runor ristas sku:
Hår. Hwilar.

Caffe.

Turkist. Böna.

Fick. Sveriges. Gunst. Och. Oguast. Röna.

Dog.

1767.

163 164 165 166
167 168 169 170
171 172 173 174
175 176 177 178
179 180 181 182
183 184 185 186
187 188 189 190
191 192 193 194

163 164 165 166
167 168 169 169
171 172 173 174
175 176 177 178
179 180 181 182
183 184 185 186
187 188 189 190

163 164 165 166
167 168 169 169
171 172 173 174
175 176 177 178
179 180 181 182
183 184 185 186
187 188 189 190

